

ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם, עוטר ישראל בתפארה

כי פריס סודרא על רישיה לימא ברוך עוטר ישראל בתפארה גמ' ברכות כי באלה שתי המלבושים נבדלים ישראל מן האומות ועל כן אינן בכלל שאר המלבושים דמכרכין עליהם כסתם ברוך מלביש ערומים דאין בהם הבדל בין אומות לישראל אבל באלו מובדלין ישראל מן האומות ב"ח וכן במצנפת וכובע אין כוונת האומות ככוונת ישראל בשוה, שהאומות אין כוונתם אלא להגין על הראש מפני הקור או החום... אבל כוונת ישראל אינו אלא מפני שיהא מורא שמים עליהם לבוש

10 והגאון רא"י קוק ז"ל בספרו מצות ראייה כתב, דיסוד כיסוי הראש לאימתא דשמיא הוא מפני שאבר הראש הוא אבר שכלי, ולפי שכל אבר שאפשר בו שימוש של גנאי ראוי לכיסוי להורות שיתבייש האדם בשימוש המגונה, וישתמש בו רק לשבח. והשכל אף על פי שהוא לטוב נוצר, מכל מקום כשישלה אדם הפשי מחשבותיו לחשוב כמופלא ממנו, ומכל שכן כשיחשוב בהרהורים הרי יש שימוש בשכל של גנאי, ומשום הכי נכון הכיסוי בחלק ממנו. ילקוט יוסף התפארת העליונה היא תפארת הרוח העליון, שלאור השכל האלהי, הכשרת רוח הקדש של אמה קדושה זו, שהיא כלה שקויה בטללי אורות של קדשת הנבואה, המשרשת בסגלתה, בשכלה הפהיר המלא ברוחה העצמי, המאיר את דרכה, לדעת באפיה הפנימי ידיעה עצמית מקורית את ד' אל אמת, עד כדי נשיאת דגל קדש זה, שהוא תפארת כל ההויה כלה, ברמה לעיני כל אפסי ארץ. זאת היא עטרת התפארת המיוחדת לישראל, נתונה בשבע המקדש של ברפת ד' החופפת על ראשינו, שבשכיל כה יש מקום לכסוי הראש בתכונת המוסר הקדוש של ישראל, להורות על אצילות מיוחדת, השרויה בשכל הישראלי בפנימיותו, העודף ביתרוננו על השכל הטבעי, אשר לכל אדם באשר הוא אדם, בעל שכל הגיוני לבדו, שאין בו אותו הפאר העליון, המצטנן בתפארת ישראל, "עם זו יצרת לי תהלתי יספרו", שזהו הודנו והדרת כבודנו, שאנו מכרכים עליהם: עוטר ישראל בתפארה. ע"ר

הרא"ש היה מסדר הברכות עד עוטר ישראל בתפארה, ואז היה מניח תפילין ומברך... ש"ע ונתן טעם לפי שהתפילין נקראים פאר, שנאמר פארך חבוש עליך. ומה שקורין אותן תפילין, הוא לשון פלילה, כלומר שהן אות ועדות לכל רואינו שהשכינה שורה עלינו, דכתיב וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך, ודרשו רז"ל אלו תפילין שבראש... לבוש את ד' האמת היום... וד' האמת היום להיות לו לעם סגולה... ולתתה עליון על כל הגוים אשר עשה לך תהלה ולשם ולתפארת... דברים כו, יז-יט ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בה אתפאר ישעיה מט ג והיית עטרת תפארת ביד ד' ישעיה סב, ג

אות ניתן לנו במצות תפילין, כי המוח משכן הנשמה, בכל אומות העולם הוא כלוח בלתי נכתב, שאין בה רק מה שיכתוב האדם בבחירתו הטובה, אבל לנו אחרת נתן לנו ד' עטרת פאר ומוח התפילין הוא מוחינו, אבל בלא עשיותינו כבר מכתב אלוקים ארכע פרשיות, שבהם שכל קדוש עליון נורא הוד, כתובים בו. רק על ידי פועל טוב ושקידת דלתי חכמה, יגדל וירבה פרי ברכה, ותבונה... על כן התפילין הם עוז לישראל, פירוש חזק ותקיפות שלא ימטו לעולם, שהרי אין צריך נצחיות שלהם לכתובתם על הלוחות. וזהו "וראו כל עמי הארץ כי שם ד' נקרא" - מאליו - "עליך" בלא השתדלותך... מציאות קטן

וזהו הב' ברכות אוזר ישראל בגבורה ועוטר ישראל בתפארה, אוזר ישראל בגבורה כנגד תפילין של יד, היינו כפי מה שמסירין הפסולת מהגוף שאין לבו רואה את הערוה, זוכין אחר כך לעוטר ישראל בתפארה שהוא תפילין של ראש שמקשר הגוף להנשמה... כפי מה שמשדל להסיר ממנו הרצונות מהעולם הזה כן זוכה לדבקות בהקב"ה אמר אמת

40 העטרה בראש היא סימן החירות, וכן עבד שלבש תפילין בפני רבו, או שרבו הלבישו יצא לחירות, כי זה גם כן עניין מצות התפילין: זכר ליציאת מצרים, ליציאתנו לחירות מעבדות מצרים הרחוקה והחומרית, שהיא אחת ומיוחדת ומתחדת בנו, שזה מפורש בפרשיות תפילין... אור לנתיבתי הרחמן הוא ינחילנו ליום שכלו ארוך יום שצדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם ונהנים מזיו השכינה, ויהי תלמינו עמהם... הוא מעלת ההשגה העליונה ברוממות קודש החירות האלוקית, הנמשכת להם מדבקותם הנשגבה בד', שמתוכה הם נהנים מזיו השכינה... כמו עטרותיהם בראשיהם של העבדים בשנת היובל מראש השנה ויום הכיפורים, שהוא גילוי מעלת החירות. ולפיכך בפסח... שהננו מתרוממים וממשיכים בנו מתוך אותה החרות הנאדרה את פלא קודשה ועוזה לכל דורות עולמינו, הרינו מבטאים בסיום סעודת החג... את בקשת צפיתנו... אור לנתיבתי